

in
a
etalla
ta valitaan
malaista EU-
nen, miksi asia ei
änioikeutetuista,
ai onko se vain
ttavaksi?

Mitkä ne sellaiset vaalit ovat, joissa äänestysprosentti voi jäädä neljäkymmenen nurkille?

Euroopan parlamenttiin valitaan 27 jäsenmaasta ja yli 499 miljoonasta kansalaisesta 736 jäsentä. Suomessa äänioikeuttaan arvelee käyttävänsä varmasti vain kolmasosa äänioikeutetuista.

Jostain kertoo sekkin, että vajaa kuukausi ennen vaaleja Sdp:n suosituin ehdokas on gallupeissa ortodoksinen pappi **Mitro Repo** – vaikka kellään ei ole aavistusta, millaisia konkreettisia poliittisia tavoitteita tai edes mielipiteitä hänellä on.

Revon ehdokkuus ei liioin ole ongelmaton hänelle itselleen. Ortodoksinen kirkon piispainkokous vastustaa voimakkaasti papin poliittista esiintymistä ja sitoutumista.

Perussuomalaisten suulaan puheenjohtajan **Timo Soinin** gallupsuosio on pienempi yllätys, vaikka ei toki missään suhteessa hänen puolueensa yleiseen kannatukseen ja painoarvoon. Soinia voivat ää-

nestää paitsi omat myös niin keskustan kuin vasemmistopuolueiden itsensä unohdetuiksi kokevat kannattajat: työttömät, syrjäytyneet, pienituloiset ja yleisesti nykyiseen tyytymättömät.

Keskustan vääräleuoilla on tosin tähänkin selitys. Hämäävän yhden näköisyyden vuoksi osa kannattajista on sotkenut EU-kampanjassa esiintyvän **Urho Kekkonen**-nimisen hahmon Timo Soiniin.

Erilaiset ehdokkaat

Isä Mitron lisäksi julkkisehdokkaiksi on luettu muuan muassa keskenään hyvinkin erilaisista lähtökohdista ponnistavat ex-uumari **Jani Sievinen** (sd), pikajuoksija **Johanna Manninen** (kok), ex-jalkapalloilija **Atik Ismail** (vas) ja toimittaja **Johanna Korhonen** (sit. kesk.). Myös erilaiset pienpuolueet ovat asettaneet kokoonsa nähdn runsaasti ehdokkaita.

Toiseen ääripäähän ovat luettavissa niin sanotut asiantuntijaehdokkaat, joista heidän puolueensa odottavat vesi kielellä uusia alexanderstubeja. Nuorehkot, kansain-

välisyyteen kasvaneet, korkeasti koulutetut ja EU-koneistoon pehentyneet ehdokkaat voivat saada viiteryhmänsä äänestäjiä liikkeelle yli puoluerajojen, mutta kun vaalipiirinä on koko maa, se ei välttämättä riitä läpimenoon.

Tällaisia ehdokkaita ovat esimerkiksi Sdp:n **Pilvi Torsti** (33) ja kokoomuksen **Ukko Metsola** (36). Etenkin Torsti vaikuttaa varsinaiselta superihmiseltä. Hän on väitellyt tohtoriksi 28-vuotiaana, tehnyt vapaaehtoistyötä Nepalissa ja Balkanilla, perustanut toisiaan vastaan tappeleville etnisille ryhmille yhteisen lukion Bosniaan, työskennellyt toimittajana ja kirjoittanut *Sankarimatkailija*-oppaita.

Hän myös puhuu kahdeksaa kieltä, opettaa ex-Jugoslavian nykyvaltioiden historiaa, pelaa koripalloa, kalliokiipeilee ja on kahden pienen lapsen äiti.

Samaa kaksinaisuutta on havaittavissa Suomen EU-parlamentaarikoissa yleensä. Parlamenttia on kutsuttu väheksyen ”poliittisten norsujen hautausmaaksi”, mutta toisaalta siellä ovat toimineet ja toimivat **Heidi Hautalan**, **Satu Hassin**, **Lasse Lehtisen** ja **Olli Rehniin** kaltaiset pätevät vaikuttajat.

Suuret ja pienet päätökset

Kyllästymiseen asti jauhettu ongelma on, että kansalaiset eivät näe EU:n päätöksenteon vaikuttavan Suomeen, saati ihmisten arkipäivään, vaikka todellisuudessa ylin päätösvalta on monissa suurissa kysymyksissä siirtynyt maan rajojen ulkopuolelle.

Viime vaalikaudenkin pääasiat, ilmasto- ja energiapolitiittiset rajoitukset, kemikaalivi-

Missä EU, siellä Soini. Perussuomalaisten puheenjohtaja päätti venkoilunsa ehdokkuuteen.

raston perustaminen ja palveludirektiivi, ovat jääneet julkisuudessa mansikan ympäröimien nuuskapurkkien jalkoihin.

Radiotoimittajalegenda **Hannu Taanila** on muotoillut EU-byrokratian ja sen herättämän tynnäköisyyden omalla tavallaan: vielä ei ole tullut direktiiviä siitä, mihin aikaan ja miten saa käydä aamupaskalla.

Kuitenkin esimerkiksi sitovat päästövähennystavoitteet vuoteen 2020 mennessä – kasvihuonekaasupäästöjen leikkaaminen 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta, uusiutuvien energialähteiden osuuden nosto 20 prosenttiin ja 20 pro-

sentin tehostus energiankäyttöön – vaikuttavat mitä konkreettisimmin sekä hallitustason, elinkeinoelämän että kansalaisten tuleviin ratkaisuihin.

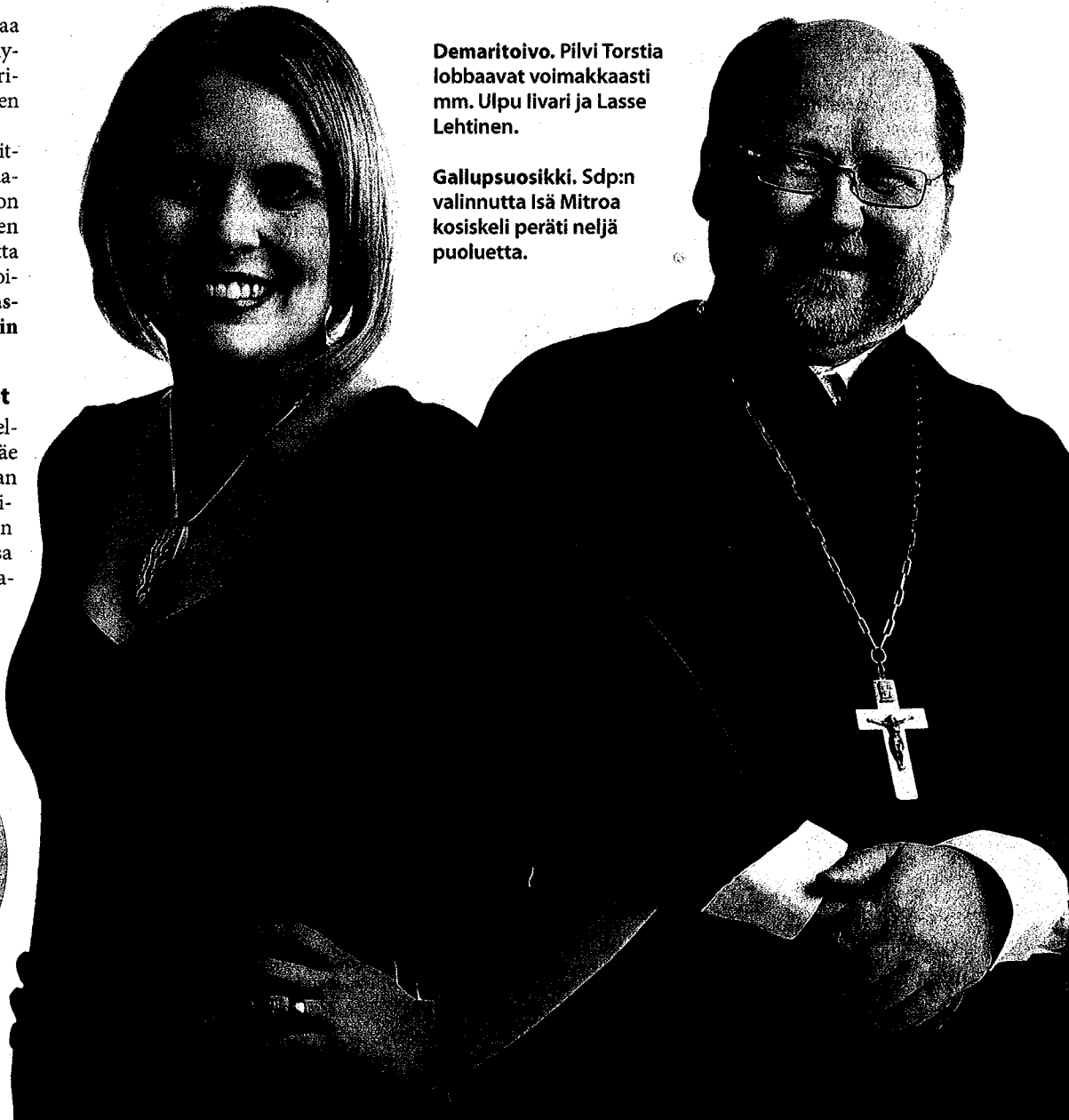
Nykyiset ja entiset mepit ovat syyttäneet tiedotusvälineitä epäolennaisuuksiin keskittymisestä ja parlamentin merkityksen vähätylystä EU-uutisoinnissa. Kriitikkissä voi olla perää, mutta EU saa katsoa julkisuuskysymyksessä myös peiliin.

Jo parlamentin tiedotteet ovat sen luokan kapulakieltä, että suomalaiset virastotkin kalpenevat. Jos otsikko on neljä riviä pitkä ja aukeaa ammatikseen asioita seura-

ville vasta kolmannella lukemalla, miten tavallisten kansalaisten voi olettaa jaksavan selvittää sisältöjä? Puhumattakaan kiinnostuksesta.

Äänestysvilkkkaus on normaalistikin korreloinut koulutus- ja tulo-

tason kanssa. EU-vaaleissa äänestämättä jättävät todennäköisimmin nuoret, työväestö ja pienituloiset. Se ei anna kovin miellyttävää kokonaiskuvaa tilanteesta. Erään letkautuksen mukaan ainoa toimiva yleiseurooppalainen konsepti on jalkapallon Mestarien liiga. Demokratian kannalta olisi suotavaa, että asiassa olisi totuus pohjaa vähemmän kuin näyttää. ■

Demaritoivo. Pilvi Torstia lobbaavat voimakkaasti mm. Ulpu Iivari ja Lasse Lehtinen.

Gallupsuosikki. Sdp:n valinnutta Isä Mitroa kosiskeli peräti neljä puoluetta.